

Alkamme on suuressa määrin epävarmuuden, sekaannuksen ja pelon aikaa. Kaikkialla on havaittavissa jonkinlainen avuttomuuden tunne. Elämänilo on himmentynyt, vieläpä kokonaan kadonnutkin. Näin ei pitäisi olla. Se ei ole luonnollista eikä normaalia. Meidän maailmamme, tämän uuden-aikaisen maailman, joka on tehty tällaiseksi niin monin eri keinoin, pitäisi tarjota kai ennennäkemätöntä tyydytystä asukkailleen.

Tämä edistys ei ole kyennyt hävittämään syntiä eikä poistamaan pahuutta. On tarpeetonta sanoa, että ympärillämme on paljon pahuutta joka päivä, ja tämä paha yrittää hävittää ja tuhota ihmisessä asustavan hyvän. Maailman ensimmäinen ihminen joutui vastastusten synnin kanssa, ja jokaisella ihmisellä hänen jälkeensä on tämä sama vaikeus kohdattavanaan, ja niin tulee jatkumaan, kunnes viimeinen ihminen on maan päällä. Synti on asetettu meidän silmiemme eteen, että taistelemme sitä vastaan ja saavuttamiemme voittojen kautta kasvaisimme ja kehittyisimme. Meidän on kohdattava nämä maailmassa piilevät pahat voimat ja meidän on ne voitettava.

Useimmat ihmiset ovat ottaneet vastaan pahan haasteen osana tästä elämästä. Taistelu pahan voittamiseksi on antanut heille elämisen halua ja tuonut rohkeutta. Melkein poikkeuksetta historia todistaa, että missä ikinä on taistelua käyty pahaa vastaan, aina se on voitettu.

Menneiden sukupolvien kokemuksista huolimatta pelko asustaa monien sydämissä. He ovat unohtaneet, että pelko on pahan ensimmäinen ja voimakkain ase. Yksilö tai kansa, joka pelkää, kadottaa tavallisesti voimansa.

Esimerkkinä tästä meillä on Gideon, muinaisen Israelin mahtava mies, joka kutsuttiin vapauttamaan kansansa midianilaisten seitsenvuotisesta sorrosta. Hän kokosi kolmeenkymmeneen kahteen tuhanteen mieheen nousevan sotajoukon. Mutta taistelun tulos ei aina riipu miesten lukumäärästä, vaan heidän laadustaan. Sentähden hänen käskettiin julistaa:

"Se, joka pelkää ja on arka, palatsoon takaisin ja väistyköön Gileadin vuorilta. Niin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksi tuhatta, ja kymmenentuhatta jäi." (Tuom. 7:3)

Se oli suuri määrä, yli kaksi kolmasosaa sotajoukosta. Kuitenkin Gideonin joukko oli vahvempi, koska vain pelotomat ja uskolliset olivat jäljellä. Jos nuo pelkurit olisivat jääneet, he olisivat

ÄLÄ PELKÄÄ

saattaneet heikentää sotajoukkoa ja saada rohkeatkin pelkäämään. Pelkureille ei ollut sijaa Herran sotajoukossa. Elämässäkään ei ole paikkaa pelolle. Ne, jotka pelkäävät, eivät saa kantaa voiton kruunua.

Pelko ei milloinkaan epäonnistu johtaessaan ihmisiä heikkouteen ja laiminlyönteihin. Ihmiset pelkäävät monia asioita. Uusia pelon aiheita nousee jatkuvasti mielimme. Liian usein ne ovat vain meidän mielikuvituksemme tuotetta. Mitä me pelkäämme? Todellisuudessa ei ole mitään pelättävää, ja

silti meidän aikanamme pelon viiri liehuu korkealla. Pelonsekaisin tuntein ihmiset odottavat huomispäivää ja sitä, mitä se tuo mukanaan.

Monet myöhempien aikojen pyhät odottavat peljäten tulevaisuutta, mitä se on tuova mukanaan ja mitä taakkoja tulee heidän kannettavikseen. Toisia jäytää pelko heistä itsestään, kun vaikeudet ja vastoinkäymiset kohtaavat heitä.

Nämä ja monet muut ovat sellaisia asioita, jotka saavat ihmiset pelkäämään. Onko meillä syytä tällaiseen pelkoon, onko se oikeutettua? Eräs meidän lauluistamme kertoo suunnilleen näin: "Jos teemme sitä, mikä on oikein, ei meillä ole mitään peljättävää, koska Herra, meidän auttajamme on aina lähellämme."

Meidän johtajatuksemme pitäisi olla tämä: "Ystäväni ja minä voimme tehdä mitä tahansa, jos ystäväni on Herra." Tällaisen vakuutuksen kuullessamme pelko häviää. Usko ottaa sen paikan, toivo täyttää pelon laajan kuilun ihmisten mielisä.

Apostoli John A. Widtsoe on sanonut: "Ihmiset, jotka panevat pelkonsa syrjään, tulevat päivän valtiaiksi."

Muistakaamme Mooseksen ja Daavidin sanat masentuneille israelilaisille:

"Olkaa lujat ja rohkeat, älkää peljätkö älkääkään säikähtykö heitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, käy itse sinun kansasi; hän ei jätä eikä hylkää sinua." (5 Moos. 31:6).

Kaikkien niiden, jotka haluavat voittaa pelkonsa ja päästä siitä, on palveltava Jumalaa. Heidän täytyy olla aktiivisia elämän taistelussa, kestäviä kamppailussa syntiä ja pahoja voimia vastaan. Sellaisten ihmisten, jotka haluavat voittaa tämän taistelun, on puukeuduttava Vapahtajan antamiin varustuksiin, jotka suojaavat heidät vihollisilta.

Jos me kaikki voisimme pukeutua näihin varustuksiin, kaikki pelkomme olisi kuin pois pyyhkäisty; ilo, toivo ja rohkeus astuisivat sen sijaan.

Rakkaat pyhät, suomalaiset veljeni ja sisareni. Herra on teidän kanssanne ja ohjaa teitä ja siunaa teitä, niin kauan kuin olette uskollisia Hänelle ja Hänen käskyilleen. Usko ja kuullisuus poistavat pahan ja pelon. Nämä kaksi hyvettä istutettuina sydämiimme ja varmoina siitä, että "Herra ja minä yhdessä voimme tehdä mitä vain", pyrkikäämme eteenpäin ja olkaamme valmiina kohtaamaan tulevaisuus.

Udele E. Poulsen
Lähetyspresidentti

Astuessamme ensiaskeleita tänä alkaneena vuotena, haluavat vanhinten koorumit muistuttaa jäseniään hyvin tärkeästä asiasta, nimittäin kotiopetustyöstä, joka uudistettiin nyt jo mailleen painuneena vuonna 1967. Olkoon tuo vuosi merkkipylväänä ja ponnahtauslautana meille kaikille Melkisedekin pappeuden omaaville tässä maassa. Me kaikki tämän lähetyksentän vanhimmat tiedämme erittäin hyvin miten vaatimattomalla kotiopetusprosentti näyttää useimmissa seurakunnissamme.

Pappeuden kutsumus on todella palveluskutsumus. Sen puitteissa meillä Melkisedekin pappeuden omaavilla veljillä on etuoikeus palvella Jumalaamme ja lähimmäisiämme. Kirkon historiasta tiedämme Peter Whitmerin

VANHIMMILLE

rukolleen ahkerasti Herraa saadakseen tietää, mikä työ olisi hänelle suuriarvoisinta? Hänen kysymykseensä vastattiin profeetta Joseph Smithin

SYDÄNTALVEN PIIRIKONFERENSSIT

Oulun-Larsmon piirin ensimmäinen neljännesvuosikonferenssi pidetään tänä vuonna 3-4. 2. Pietarsaareissa, Jyväskylän piirin konferenssi 10-11. 2. Jyväskylässä, Turun piirin konferenssi 17-18. 2. Turussa ja Helsingin piirin konferenssi 24-25. 2. Helsingissä. Viimeksi mainitun konferenssin yhteydessä pidetään myös MAP-kirkon varsinainen yhdyskuntakokous.

kautta seuraavanlaisessa ilmoituksessa: Ja nyt, katso, minä sanon sinulle, että suuriarvoisinta sinulle on, että julistat parannusta tälle kansalle, jotta johdattaisit sieluja minun tyköni, ja jotta yhdessä heidän kanssaan saisit levätä minun valtakunnassani. LK 15:6.

Eikö olisi, rakkaat veljet, ihana asia meillekin yltää tuohon lupauksen toteutumiseen kotiopetustyön avulla. Kotiopetustyö on luottamustehtävä, jonka itse taivaallinen Isämme on meille uskonut. Olkaamme Hänen luottamuksensa arvoisia, on nöyrä ja vilpiltön rukoukseni. Jumala siunatkoon kaikkia seurakuntia täällä Suomessa sekä kaikkialla maailmassa.

Einar Ambler

Ensimmäisen vanhinten koorumin johtaja

Alkeis-

"Ja he opettakoot myös lapsiaan ruokilemaan ja vaeltamaan vilpittömästi Herran edessä." Tämä kehoitus on Alkeisyhdistyksen johtotähtenä. Alkeisyhdistys perustettiin nimenomaan lapsia varten.

Alkeisyhdistys haluaa kasvattaa lapsissa uskoa taivaalliseen Isään ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, auttaa heitä rakastamaan vanhempiaan, kotia ja kirkkoa. Se opettaa heissä kiitollisuuden tunnetta, kasvattaa heitä kuuliaisuuteen ja käyttäytymään kunnioittavasti kaikkialla.

Seitsemän vuoden ajan lapsi oppii näitä asioita ja ollessaan "pikkuemäntänä" Alkeisyhdistyksen tyttö "tuo evankeliumin valoa kotiinsa tervehtimällä päivää laulaen, jakamalla iloa toisille ja auttamalla iloisella mielellä."

Kysyessäni kerran luokassani olevilta pojilta "ketkä ovat kirkon tulevia johtajia?" sain vastauksen "me polunraivaajat".

Alkeisyhdistyksessä toimii mm. "polunraivaajien" luokka, johon kuuluvat 9-, 10- ja 11-vuotiaat pojat.

Suomessa on käytännössä tapa, että yhtenä vuonna kaikki pojat ovat "viitoittajia", toisena "taivaltajia" ja kolmantena "oppaita". Kolmivuotiskurssin tarkoitus on valmistaa poikia vastaan-

Ylinnä: Ryhmä iloisia alkeisyhdistysläisiä opettajineen. Keskellä: Erkki Tapani Simpanen on Pohjois-Helsingin srk:n Alkeisyhdistyksen kasvattaja ja pitää tässä loppuutkintopuhetta seurakunnan sakramenttikokouksessa. Taustalla srk:n johtaja Pertti Nousiainen ja hänen neuvonantajansa Mikko Repo. Alinna: "Pikkuemäntä" Outi Myllykoski Savonlinnan Alkeisyhdistyksestä on saanut merkinauhansa tunnustuksena kolmen vuoden aherruksesta. Kuvassamme esittää Heikki Multamäki seurakunnan johdon onnen toivotukset Outille ja hänen opettajalleen Alli Mälkiälle.

yhdistys

ottamaan Aaronin pappeus heidän täyttäessään 12 vuotta.

Luokassaan pojat oppivat omaksumaan tunnustuseensa "palvelen taivaallista Isääni ja kasvan viisaudessa kulkiessani polkuani kohti pappeutta".

Viisaudessa kasvaminen tarkoittaa, että polunraivaajat ovat halukkaita oppimaan uskonkappaleista ja kirkon opeista.

Eri oppitunneilla kolmen vuoden aikana käsitellään 13 uskonkappaletta siten, että yksityiskohtaisesti perehdytään jokaiseen esiin tulevaan kohtaan. Näin yhtä uskonkappaletta voidaan opiskella 2-5 oppituntiin. Ulkoa oppimisen pohja on, että uskonkappaleen sisältö oikein ymmärretään.

Rakkaus lähimmäisiään ja kunnioitus vanhempiansa kohtaan on osa poikien ohjelmaa. He kehittyvät opettajansa johdolla ja pojilla on tilaisuus saada katkeamattomia toverisuhteita luokassaan.

Loppuutkinnon Alkeisyhdistyksestä poika suorittaa noin kuukautta ennen kahdettatoista syntymäpäiväänsä.

Nähdessämme lapsen oppivan ymmärtämään, että palveleminen on hänen etuoikeutensa taivaallisen Isämme lapsena, voimme todeta alkeisyhdistyksen vastaavan tarkoitustaan yhtenä kirkon apujärjestönä.

Kerttu Rautio

Muutoksia lähetyksentän johdossa ja organisaatiossa

Lähetyksentän johdossa ja organisaatiossa tapahtui marraskuussa joukko muutoksia ja uudistuksia, jotka hyväksyttiin Kuopiossa ja Helsingissä pidetyissä piirikonferensseissa sekä viimeksi mainitun yhteydessä pidetyssä MAP-kirkon ylimääräisessä yhdyskuntakokouksessa.

Kuopiossa 12. 11. 1967 pidetyssä Jyväskylän piirin neljännesvuosikonferenssissa hyväksyttiin piirin uudeksi johtajaksi veli John V. Aalto. Uudelleen järjestelyn seurauksena tulee piirin johtoporras toimimaan myös toisen vanhinten koorumin johtokuntana.

Piiriä johti aikaisemmin veli Erkki T. Silvennoinen ja toista vanhinten kourumia veli Mauri Blomholm.

Helsingissä 19. 11. pidetyssä Helsingin piirin konferenssissa ja yhdyskunnan ylimääräisessä kokouksessa vahvistettiin uusi piiri- ja koorumijako, jonka mukaan Turun, Rauman, Porin ja Tampereen seurakunnista muodostetaan uusi Turun piiri ja mainittuun piiriin kuuluvista vanhimmista neljäs vanhinten koorumi sekä hyväksyttiin

lähetyksentän uusiksi neuvonantajiksi veljet Fritz L. Mäkinen ja Tauno K. Savolainen,

lähetyksentän hallituksen apulaissihteeriksi veli Pertti Felin,

Helsingin piirin uudeksi johtajaksi veli Mikko Kaikkonen,

uuden Turun piirin johtajaksi veli Heikki Uusitalo,

kolmannen vanhinten koorumin uudeksi johtajaksi veli Seppo Salmi-

nen, uuden neljännen vanhinten koorumin johtajaksi Turun piirin johtaja Heikki Uusitalo,

pyhäkoulun uudeksi johtajaksi lähetyksentällä veli Pekka Valssi ja

Alkeisyhdistyksen uudeksi johtajaksi lähetyksentällä sisar Tirsi Savolainen.

Lähetyksentän neuvonantajina toimivat aikaisemmin veljet John V. Aalto ja Heikki Uusitalo, Helsingin piirin johtajana veli Tauno K. Savolainen, kolmannen vanhinten koorumin johtajana veli Sakari Leirimaa, pyhäkoulun johtajana veli Robert Petersen ja Alkeisyhdistyksen johtajana sisar Liisa Palokari.

Lähetyksentän hallituksessa tapahtuneet henkilövaihdokset johtuivat niistä vaikeuksista, joita hallituksen jäsenten asuminen eri paikkakunnilla — Helsingissä, Turussa, Jyväskylässä, Kuopiossa — on aiheuttanut.

Ylinnä: Lähetyksentän uusi hallitus. Kuvassa vasemmalta hallituksen sihteeri Toivo K. Hiltunen, lähetyksentän ensimmäinen neuvonantaja Fritz Mäkinen, läh. pres. Udeil E. Poulsen, toinen neuvonantaja Tauno K. Savolainen ja hallituksen apulaissihteeriksi Pertti Felin. Keskellä: Helsingin piirin uusi johtokunta. Kuvassa vas. piirihohtajan ensimmäinen neuvonantaja Sakari Leirimaa, piirin johtaja Mikko Kaikkonen ja toinen neuvonantaja Erik A. Harri. Kuvasta puuttuu sihteeri Nestor Reiman. Alinna: Turun piirin johtokunta. Kuvassa vas. piirihohtajan ensimmäinen neuvonantaja F. Eric Roslöf, piirin johtaja Heikki Uusitalo ja toinen neuvonantaja Iyrki Koivisto. Kuvasta puuttuu sihteeri Toivo Kulju.